

من مواعظ علی بن الحسین علیه السلام:

وقال له رجل: إني لأحبك في الله حباً شديداً، فنكس عليه السلام ثم قال: اللهم إني أعوذبك أن أحبّ فيك وأنت لي مبغض ثم قال له: أحبك للذي تحبني فيه.

(تحف العقول صفحه 282)

نکته اساسی که در این بیان وجود دارد و درس بزرگی برای ما است، توجه فوری به خطری است که در برابر چنین پدیده‌ای (محبوب بودن نزد مردم بخاطر خدا) انسان را تهدید میکند. لذا وقتی آن مرد به حضرت عرض می‌کند که شما را برای خدا دوست دارم نمی‌فرمایند: از تو متشکرم، یا خدا را بر این محبوبیت سپاس می‌گوییم، بلکه می‌فرمایند: «پرودگارا پناه به تو می‌برم از این که مردم مرا به خاطر تو دوست داشته باشند ولی تو مرا دشمن داشته باشی» و این خطر بزرگی است برای ما، نکند که مردم فکرکنند ما مخلصانه برای خدا کار می‌کنیم و در راه او قدم می‌زنیم اما حقیقتاً ما اینطور نباشیم، و ظاهر و باطنمان یکی نباشد و یا با اعمال خود موجبات غضب الهی را در خود بوجود آورده باشیم. و در این صورت است که مردم به خاطر خدا ما را دوست دارند ولی خداوند - نعوذ باللّه - دشمن ما می‌باشد.